من در راه الله چندان دچار بیم و ترس شدم که هیچکس به اندازه ی من مبتلا به ترس نشد؛ و در راه الله چندان مورد آزار و اذیت قرار گرفتم که هیچکس آزار و اذیت نشد؛ و گاهی سی شبانه روز بر من می گذشت، درحالی که من و بلال آنقدر غذا نداشتیم که یک موجود زنده بخورد، جز چیز اندکی که بلال زیر بغلش پنهان می کرد.

از انس رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَقَدْ أُخِفْتُ فِي اللَّهِ، وَمَا يُخَافُ أَحَدٌ، وَلَقَدْ أُوذِيتُ فِي اللَّهِ، وَمَا يُؤْذَى أَحَدٌ، وَلَقَدْ أَتَتْ عَلَيَّ ثَلَاثُونَ مِنْ بَيْنِ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ وَمَا لِي وَلِبِلَالٍ طَعَامٌ يَأْكُلُهُ ذُو كَبِدٍ إِلَّا شَيْءٌ يُوَارِيهِ إِبِطُ بِلَالٍ»: «من در راه الله چندان دچار بیم و ترس شدم که هیچکس به اندازه ی من مبتلا به ترس نشد؛ و در راه الله چندان مورد آزار و اذیت قرار گرفتم که هیچکس آزار و اذیت نشد؛ و گاهی سی شبانه روز بر من می گذشت، درحالی که من و بلال آنقدر غذا نداشتیم که یک موجود زنده بخورد، جز چیز اندکی که بلال زیر بغلش پنهان می کرد».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت احمد]

در این حدیث رسول الله صلی الله علیه وسلم یادآور می شود که در ابتدای اظهار دین تنها بوده و به همین دلیل کفار ایشان را دچار ترس و وحشت می کرد و مورد اذیت و آزار قرار می داد. و در آن لحظات کسی با ایشان نبوده که اذیت و آزارها را تحمل کند جز مساعدت و حمایت و توفیق الله؛ سپس بیان می کند که با وجود همه ی این مشکلات، مال و منال و غذایی برای خوردن نداشته است تا جایی که سی روز سپری می شده و هیچ غذایی نداشته است مگر غذای اندکی که بلال حمل می کرده و آن را زیر بغلش می پوشانده است. حتی ظرفی نداشتند که غذا را در آن بگذارند. و این زمانی بوده که رسول الله صلی الله علیه وسلم جهت فرار از مکه خارج شده است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10966